

KRAJSKÁ PROKURATÚRA PREŠOV
Masarykova 16, 08001 Prešov 1

Číslo: Kv 35/24/7700-7
EEČ: 2-53-3526-2024

Prešov 29.11.2024

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX** a spol.

Trestný čin: trestný čin: skrátenie dane a poistného podľa § 148 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov
trestný čin: neodvedenie dane a poistného podľa § 148a Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka oddelenia trestného a boja s organizovaným zločinom
Krajskej prokuratúry Prešov

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) /§ 9 ods. 1 písm. a)/ Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: skrátenie dane a poistného podľa § 148 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov po zmene právnej kvalifikácie pre pokračovací zločin skrátenia dane a poistného spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v bode I. a II.

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: spolupáchatel' v skupinovej veci

- trestný čin: neodvedenie dane a poistného podľa § 148a Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov po zmene právnej kvalifikácie pre prečin daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona v bode II.

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: spolupáchatel' v skupinovej veci

na tom skutkovom základe, že:

I.

v období od 01.01.1997 do 31.03.2000 ako splnomocnení a zodpovední zástupcovia fyzickej osoby podnikateľa vystupujúceho pod menom XXXXX nepodali v lehote správcovi dane Daňovému úradu Svit daňové priznanie dane z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobia rokov 1996, 1997, 1998 a 1999, pričom

daňové priznanie za zdaňovacie obdobie roku 1996 podali na výzvu správcu dane oneskorene dňa 12.11.1998, v ktorom vykázali stratu 1.515.848,- Sk (50.316,94 Eur) a nulovú daňovú povinnosť k Dani z príjmu fyzických osôb,

daňové priznanie za zdaňovacie obdobie roku 1997 podali na výzvu správcu dane oneskorene dňa 12.11.1998, v ktorom vykázali stratu 1.563.848,- Sk (51.910,24 Eur) a nulovú daňovú povinnosť k Dani z príjmu fyzických osôb,

daňové priznanie za zdaňovacie obdobie roku 1998 a roku 1999 nepodali vôbec,

pričom po vykonaných daňových kontrolách správcu dane im boli vyčíslené daňové povinnosti za zdaňovacie obdobie roku 1996 vo výške 3.586.482,- Sk (119.049,39 Eur) za zdaňovacie obdobie roku 1997 vo výške 7.063.848,- Sk (234.476,80 Eur), za zdaňovacie obdobie roku 1998 vo výške 6.552.296,- Sk (217.496,38 Eur) a za zdaňovacie obdobie roku 1999 vo výške 464.764,- Sk (15.427,34 Eur), ktoré boli povinní uhradiť podľa právoplatných daňových výmerov Daňového úradu Svit, daňové povinnosti neuhradili, čím porušili § 40b z.č. 286/1992 Zb. o daniach z príjmov v znení účinnom do 31.3.1999 a § 38 z.č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov v znení účinnom do 31.12.2000 a týmto konaním Slovenskej republiky zastúpenej Daňovým úradom Svit skrátili daň z príjmu fyzických osôb v rozsahu 17.667.390,- Sk (586.449,91 Eur),

II.

v období od 01.04.1996 do 01.04.1999 ako splnomocnení a zodpovední zástupcovia fyzickej osoby podnikateľa vystupujúceho pod menom XXXXX registrovaného ako štvrťročný platiteľ dane z pridanej hodnoty

podali na Daňovom úrade Svit dňa 25.04.1996 (riadne a včas) daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty správcovi dane za obdobie 1. štvrťroku 1996, v ktorom uviedli vlastnú daňovú povinnosť vo výške 11.220,- SK (372,44 Eur), a správca dane po kontrole zistil, že táto bola správna,

podali na Daňovom úrade Svit dňa 25.07.1996 (riadne a včas) daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty správcovi dane za obdobie 2. štvrťroku 1996, v ktorom si neoprávnene uplatnili nadmerný odpočet v sume 464.000,- Sk (15.401,98 Eur),

a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 114.740,- Sk (3.808,67 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 114.740,- Sk (3.806,67 Eur)

podali na Daňovom úrade Svit dňa 25.10.1996 (riadne a včas) daňové priznania dane z pridanej hodnoty za obdobie 3. štvrťroku 1996, kde uviedli vlastnú daňovú povinnosť vo výške 100.212,- Sk (3.326,43 Eur) a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 1.320.638,- SK (43.837,15 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 1.220.428,- Sk (40.510,79 Eur)

podali na príslušný Daňový úrad Svit daňové priznania dane z pridanej hodnoty za obdobie 4. štvrťroku 1996 na výzvu správcu dane dňa 21.12.1998, kde uviedli vlastnú daňovú povinnosť vo výške 64.298,- Sk (2.134,30 Eur) a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 1.450.048,- Sk (48.132,78 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 1.385.750,- Sk (45.998,47 Eur)

nepodali daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty správcovi dane za obdobie 1. štvrťroku 1997 riadne a včas, toto podali na výzvu správcu dane dňa 21.12.1998 a neoprávnene si uplatnili nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty v sume 148.585,- Sk (4.932,12 Eur) a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 63.080,- Sk (2.093,87 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 63.080,- Sk (2.093,87 Eur)

podali na príslušný Daňový úrad Svit daňové priznania dane z pridanej hodnoty za obdobie 2. štvrťroku 1997 na výzvu správcu dane dňa 21.12.1998, kde uviedli vlastnú daňovú povinnosť vo výške 337.318,- Sk (11.196,91 Eur) a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 1.019.728,- SK (33.848,77 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 682.410,- Sk (22.651,86 Eur)

nepodali daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty správcovi dane za obdobie 3. štvrťroku 1997 riadne a včas, toto podali na výzvu správcu dane dňa 21.12.1998 a neoprávnene si uplatnili nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty v sume 746.273,- Sk (24.771,73 Eur) a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 713.406,- Sk (23.680,74 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 713.406,- Sk (23.680,74 Eur)

podali na príslušný Daňový úrad Svit daňové priznania k dani z pridanej hodnoty za obdobie 4. štvrťroku 1997 na výzvu správcu dane dňa 21.12.1998, kde uviedli vlastnú daňovú povinnosť vo výške 704.927,- Sk (23.399,29 Eur) a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 1.730.037,- Sk (57.426,71 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 1.025.110,- Sk (34.027,42 Eur)

nepodali daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty správcovi dane za obdobie 1. až 4. štvrťroka 1998, a dodatočný platobným výmerom im bola Daňovým úradom Svit vyrúbená daň z pridanej hodnoty v sume 3.548.198,- Sk (117.778,59 Eur)

nepodali daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty správcovi dane za obdobie 1. štvrťroku 1999, a dodatočný platobným výmerom im bola Daňovým úradom Svit vyrúbená daň z pridanej hodnoty v sume 277.566,- Sk (9.213,50 Eur),

čím porušili ust. § 23 z.č. 289/1995 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom do 31.12.1999 a skrátli daň v sume 228.787,82 Eur a týmto konaním Slovenskej republiky zastúpenej Daňovým úradom Svit skrátli daň z pridanej hodnoty v rozsahu 9.030.688,- Sk (299.763,92 Eur) a neoprávnene uplatnili nárok na nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty v rozsahu 1.358.858,- Sk (45.105,82 Eur),

pričom celkovo v bode I. a II. skrátli daň v rozsahu 26.698.078,- Sk (886.213,84 Eur)

a v bode II. neoprávnene uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v celkovom rozsahu 45.105,82 Eur

pretože je trestné stíhanie neprípustné, z dôvodu premlčania.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) /§ 9 ods. 1 písm. a)/ Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: skrátenie dane a poistného podľa § 148 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov po zmene právnej kvalifikácie pre pokračovací zločin skrátenia dane a poistného spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v bode I. a II.

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: spolupáchateľ v skupinovej veci

- trestný čin: neodvedenie dane a poistného podľa § 148a Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 171/2003 Zbierky zákonov po zmene právnej kvalifikácie pre prečin daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z.z. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v bode II.

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: spolupáchateľ v skupinovej veci

na tom skutkovom základe, že:

I.

v období od 01.01.1997 do 31.03.2000 ako splnomocnení a zodpovední zástupcovia fyzickej osoby podnikateľa vystupujúceho pod menom XXXXX nepodali v lehote správcovi dane Daňovému úradu Svit daňové priznania dane

z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobia rokov 1996, 1997, 1998 a 1999, pričom

daňové priznanie za zdaňovacie obdobie roku 1996 podali na výzvu správcu dane oneskorene dňa 12.11.1998, v ktorom vykázali stratu 1.515.848,- Sk (50.316,94 Eur) a nulovú daňovú povinnosť k Dani z príjmu fyzických osôb,

daňové priznanie za zdaňovacie obdobie roku 1997 podali na výzvu správcu dane oneskorene dňa 12.11.1998, v ktorom vykázali stratu 1.563.848,- Sk (51.910,24 Eur) a nulovú daňovú povinnosť k Dani z príjmu fyzických osôb,

daňové priznanie za zdaňovacie obdobie roku 1998 a roku 1999 nepodali vôbec,

pričom po vykonaných daňových kontrolách správcu dane im boli vyčíslené daňové povinnosti za zdaňovacie obdobie roku 1996 vo výške 3.586.482,- Sk (119.049,39 Eur) za zdaňovacie obdobie roku 1997 vo výške 7.063.848,- Sk (234.476,80 Eur), za zdaňovacie obdobie roku 1998 vo výške 6.552.296,- Sk (217.496,38 Eur) a za zdaňovacie obdobie roku 1999 vo výške 464.764,- Sk (15.427,34 Eur), ktoré boli povinní uhradiť podľa právoplatných daňových výmerov Daňového úradu Svit, daňové povinnosti neuhradili, čím porušili § 40b z.č. 286/1992 Zb. o daniach z príjmov v znení účinnom do 31.3.1999 a § 38 z.č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov v znení účinnom do 31.12.2000 a týmto konaním Slovenskej republiky zastúpenej Daňovým úradom Svit skrátili daň z príjmu fyzických osôb v rozsahu 17.667.390,- Sk (586.449,91 Eur),

II.

v období od 01.04.1996 do 01.04.1999 ako splnomocnení a zodpovední zástupcovia fyzickej osoby podnikateľa vystupujúceho pod menom XXXXX registrovaného ako štvrťročný platiteľ dane z pridanej hodnoty

podali na Daňovom úrade Svit dňa 25.04.1996 (riadne a včas) daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty správcovi dane za obdobie 1. štvrťroku 1996, v ktorom uviedli vlastnú daňovú povinnosť vo výške 11.220,- SK (372,44 Eur), a správca dane po kontrole zistil, že táto bola správna,

podali na Daňovom úrade Svit dňa 25.07.1996 (riadne a včas) daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty správcovi dane za obdobie 2. štvrťroku 1996, v ktorom si neoprávnene uplatnili nadmerný odpočet v sume 464.000,- Sk (15.401,98 Eur), a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 114.740,- Sk (3.808,67 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 114.740,- Sk (3.806,67 Eur)

podali na Daňovom úrade Svit dňa 25.10.1996 (riadne a včas) daňové priznania dane z pridanej hodnoty za obdobie 3. štvrťroku 1996, kde uviedli vlastnú daňovú povinnosť vo výške 100.212,- Sk (3.326,43 Eur) a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 1.320.638,- SK (43.837,15 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 1.220.428,- Sk (40.510,79 Eur)

podali na príslušný Daňový úrad Svit daňové priznania dane z pridanej hodnoty za obdobie 4. štvrťroku 1996 na výzvu správcu dane dňa 21.12.1998, kde uviedli vlastnú daňovú povinnosť vo výške 64.298,- Sk (2.134,30 Eur) a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 1.450.048,- Sk (48.132,78 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 1.385.750,- Sk (45.998,47 Eur)

nepodali daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty správcovi dane za obdobie 1. štvrťroku 1997 riadne a včas, toto podali na výzvu správcu dane dňa 21.12.1998 a neoprávnene si uplatnili nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty v sume 148.585,- Sk (4.932,12 Eur) a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 63.080,- Sk (2.093,87 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 63.080,- Sk (2.093,87 Eur)

podali na príslušný Daňový úrad Svit daňové priznania dane z pridanej hodnoty za obdobie 2. štvrťroku 1997 na výzvu správcu dane dňa 21.12.1998, kde uviedli vlastnú daňovú povinnosť vo výške 337.318,- Sk (11.196,91 Eur) a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 1.019.728,- SK (33.848,77 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 682.410,- Sk (22.651,86 Eur)

nepodali daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty správcovi dane za obdobie 3. štvrťroku 1997 riadne a včas, toto podali na výzvu správcu dane dňa 21.12.1998 a neoprávnene si uplatnili nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty v sume 746.273,- Sk (24.771,73 Eur) a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 713.406,- Sk (23.680,74 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 713.406,- Sk (23.680,74 Eur)

podali na príslušný Daňový úrad Svit daňové priznania k dani z pridanej hodnoty za obdobie 4. štvrťroku 1997 na výzvu správcu dane dňa 21.12.1998, kde uviedli vlastnú daňovú povinnosť vo výške 704.927,- Sk (23.399,29 Eur) a správca dane po kontrole zistil, že daňová povinnosť mala byť 1.730.037,- Sk (57.426,71 Eur), čím skrátili daň v rozsahu 1.025.110,- Sk (34.027,42 Eur)

nepodali daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty správcovi dane za obdobie 1. až 4. štvrťroka 1998, a dodatočný platobným výmerom im bola Daňovým úradom Svit vyrúbená daň z pridanej hodnoty v sume 3.548.198,- Sk (117.778,59 Eur)

nepodali daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty správcovi dane za obdobie 1. štvrťroku 1999, a dodatočný platobným výmerom im bola Daňovým úradom Svit vyrúbená daň z pridanej hodnoty v sume 277.566,- Sk (9.213,50 Eur),

čím porušili ust. § 23 z.č. 289/1995 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom do 31.12.1999 a skrátili daň v sume 228.787,82 Eur a týmto konaním Slovenskej republiky zastúpenej Daňovým úradom Svit skrátili daň z pridanej hodnoty v rozsahu 9.030.688,- Sk (299.763,92 Eur) a neoprávnene uplatnili nárok na nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty v rozsahu 1.358.858,- Sk (45.105,82 Eur),

pričom celkovo v bode I. a II. skrátali daň v rozsahu 26.698.078,- Sk (886.213,84 Eur)

a v bode II. neoprávnene uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v celkovom rozsahu 45.105,82 Eur

Ipretože je trestné stíhanie neprípustné, z dôvodu premlčania.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Krajského úradu justičnej polície Prešov, uznesením sp. zn. ČVS:KUJP-56/OVVK-2002 zo dňa 07.10.2002 začal trestné stíhanie vo veci trestného činu skrátania dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 5 z.č. 140/1961 Zb. účinného v čase tohto postupu, pre obdobie od roku 1996 do 1999 týkajúce sa dane z príjmu fyzickej osoby.

Uznesením zo dňa 11.11.2003 vzniesol obvinenie XXXXX pre trestný čin skrátania dane a poistného § 148 ods. 1, ods. 5 z.č. 140/1961 Zb. a pre trestný čin neodvedenia dane a poistného § 148a ods. 1 ods. 4 z.č. 140/1961 Zb. na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení. Uznesením sp. zn. ČVS:KUJP-56/OVVK-2003 dňa 29.07.2004 bolo vznesené obvinenie aj XXXXX. Veci boli následne spojené na spoločné konanie uznesením zo dňa 03.01.2005.

Voči obv. XXXXX sa v tejto veci viedlo aj trestné konanie pre trestný čin sprenevery, podvodu a úverového podvodu. Vec trestného stíhania pre daňové trestné činy bola uznesením zo dňa 02.03.2006 vylúčená na samostatné konanie, a viedla sa ďalej v konaní sp. zn. ČVS:KRP-5/OEK-2006, teda v tomto konaní.

Uznesením vyšetrovateľa sp. zn. ČVS:KRP-5/OEK-2006 zo dňa 28.06.2006 bolo podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku trestné stíhanie prerušené, pretože pre neprítomnosť svedka XXXXX, nebolo možné vec náležite objasniť.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.10.2006, po zamietnutí sťažnosti obvineného XXXXX ako nedôvodnej, uznesením prokurátora sp. zn. Kv 58/02.

Z dôvodu podania návrhu obhajcu XXXXX, obv. XXXXX na zastavenie trestného stíhania zo dňa 12.01.2024, bolo potrebné v konaní pokračovať a preto vyšetrovateľka, uznesením sp. zn. ČVS:KRP-55/VYS-PO-2024 zo dňa 14.06.2024 v konaní pokračovala. A po doplnení vyšetrovania predložila vyšetrovací spis tunajšej prokuratúre s návrhom na zastavenie trestného konania.

Po preskúmaní predloženého návrhu vyšetrovateľky a vyšetrovacieho spisu, som obvinených, obhajcu a poškodeného upovedomila o zmene v posudzovaní právnej kvalifikácie. Nová právna kvalifikácia konania, podľa v súčasnosti platného Trestného zákona je zmenená aj oproti upovedomeniu o zmene právnej kvalifikácie zo dňa 13.09.2024 na pre pokračovací zločin skrátania dane a poistného spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k §

276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v znení zák. č. 40/2024 Z.z. (ďalej len „Trestného zákona“) a prečin daňového podvodu spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 277a ods. 1 Trestného zákona v znení zák. č. 40/2024 Z.z.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona sa dopustí ten, kto vo veľkom rozsahu skrúti daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, a potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto neoprávnene vo väčšom rozsahu uplatní nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech a potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 87 ods. 1 Trestného zákona, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je

- a) tridsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon dovoľuje uložiť trest odňatia slobody na doživotie,
- b) pätnásť rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou desať rokov,
- c) desať rokov, ak ide o ostatné zločiny,
- d) päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky,
- e) tri roky pri ostatných prečinoch.

Pre skutok v bode II. za pokračovací prečin daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona sa uplatňuje premlčacia lehota v trvaní 3 roky, a teda trestné konanie, vzhľadom na vyššie popísané, uplynula už v čase vznesenia obvinenia obom obvineným.

Pre skutok v bode I. a v bode II. za pokračovací zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona sa uplatňuje premlčacia lehota v trvaní 10 rokov.

Podľa § 87 ods. 2 Trestného zákona, do premlčacej doby sa nezapočítava

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchateľa postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,

- b) doba, po ktorú sa páchatel zdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu,
- c) skúšobná doba podmiennečného zastavenia trestného stíhania,
- d) doba, po ktorú bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia, alebo
- e) doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie.

Podľa § 87 ods. 3 Trestného zákona, premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

- a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi riadnymi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu obvineného, okrem prípadu, ak obvinenie bolo následne zrušené, alebo
- b) ak páchatel spáchal v premlčacej dobe nový trestný čin, za ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Podľa § 87 ods. 4 Trestného zákona, prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Pokračovacieho prečinu daňového podvodu podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona sa mali obvinení dopustiť tým, že za zdaňovacie obdobie 2. štvrťrok 1996, 1. štvrťrok 1997 a 3. štvrťrok 1997 podali daňové priznania, v ktorých mali neoprávnene uplatniť nárok na vrátenie nadmerného odpočtu vo väčšom rozsahu. Podľa § 87 odsek 1 písm. e) Trestného zákona sa na pokračovací prečin daňového podvodu podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona (trestná sadzba 6 mesiacov až 3 roky) vzťahuje 3 ročná premlčacia doba. Pokračovací prečin daňového podvodu podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona bol dokonaný podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie 3. štvrťrok 1997 dňa 21.12.1998. Následne začala dňa 22.12.1998 plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 22.12.2001.

XXXXX však bolo obvinenie za skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací prečin daňového podvodu podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona vznesené až dňa 11.11.2003, teda až po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Trestné stíhanie obv. XXXXX za pokračovací prečin daňového podvodu podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona, je preto premlčané.

XXXXX bolo obvinenie za skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací prečin daňového podvodu podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona vznesené dňa 29.07.2004.

XXXXX bol však bol v priebehu tohto trestného konania odsúdený rozsudkom Okresného súdu XXXXX, sp. zn. 5T 26/2007 zo dňa 19.06.2008, a to pre skutok spáchaný dňa 22.12.1999 právne kvalifikovaný ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.08.2003, pre skutok spáchaný dňa 02.10.2002 právne kvalifikovaný ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.08.2003, pre skutok spáchaný dňa 02.10.2002 právne kvalifikovaný ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 3 Trestného zákona č.

140/1961 Zb. účinného do 31.08.2003 a pre skutok spáchaný dňa 28.06.2002 právne kvalifikovaný ako trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.08.2003, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov.

V súčasnosti by išlo o prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, s trestom odňatia slobody v trvaní až na štyri roky, prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, s trestnou sadzbou až na štyri roky, prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona s trestnou sadzbou až na dva roky a prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona s trestnou sadzbou šesť mesiacov až tri roky. Podľa § 87 ods. 3 písm. b) Trestného zákona nejde vo vzťahu k pokračovaciemu zločinu skrátenie dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona o odsúdenie za spáchanie trestného činu v premlčacej dobe, za ktorý Trestný zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší. Spáchanie skutkov podvodu v roku 1999, a skutkov sprenevery, podvodu a úverového podvodu v roku 2002 však prerušilo podľa § 87 odsek 3 písm. b) Trestného zákona plynutie trojročnej premlčacej doby vo vzťahu k pokračovaciemu prečinu daňového podvodu podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona, nakoľko obv. XXXXX pred jej uplynutím (21.12.2001) spáchal prísnejší trestný čin. Prerúšením premlčacej doby spáchaním prísnejšieho trestného činu podvodu (trestná sadzba až na 4 roky) v roku 1999, a 2002 začala plynúť nová premlčacia doba (v roku 1999, a naposledy 28.06. v roku 2002) v roku 2002, ktorá by uplynula v roku 2005. K vzneseniu obvinenia XXXXX dňa 29.07.2004 došlo preto pred uplynutím trojročnej premlčacej doby (od posledného prerušenia v roku 2002) za pokračovací prečin daňového podvodu podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona a dňa 29.07.2004 začala podľa § 87 odsek 3 písm. a) Trestného zákona plynúť nová premlčacia doba.

Pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona sa mali obvinení dopustiť tým, že za zdaňovacie obdobia rokov 1996 až 1999 mali skrátiť daň z príjmov fyzických osôb a za zdaňovacie obdobia 2. štvrťrok 1996 až 4. štvrťrok 1998 mali skrátiť daň z pridanej hodnoty, spolu vo veľkom rozsahu tak, že príslušnú daň buď vôbec nepriznali nepodaním daňového priznania alebo síce podali daňové priznania, v ktorých nepriznali príslušnú daň v riadnej výške. Podľa § 87 odsek 1 písm. c) Tr. zák. sa na pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 4 Tr. zák. (trestná sadzba 3 až 10 rokov) vzťahuje 10 ročná premlčacia doba, ktorá začala plynúť momentom jeho dokonania, teda 01.04.2000, posledným nepodaním daňového priznania k dani z príjmov fyzických osôb.

U obv. XXXXX došlo k vzneseniu obvinenia pre toto konanie dňa 11.11.2003 a u obv. XXXXX dňa 29.07.2004, kedy podľa § 87 ods. 3 písm. a) Trestného zákona došlo k prerušeniu premlčacej doby a uvedeným momentom u každého z obvinených začala plynúť nová premlčacia doba, vzhľadom na účinky vznesenia obvinenia.

Následne bolo vykonávané vyšetrovanie, v rámci ktorého každým úkonom (napr. výsluchy obvinených a svedkov a pod.) smerujúcim k trestnému stíhaniu obvinených došlo k prerušeniu premlčacej doby.

Uznesením zo dňa 28.06.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.10.2006, bolo podľa § 228 odsek 2 písm. a) Trestného poriadku prerušené trestné stíhanie, pretože pre neprítomnosť svedka XXXXX nebolo možné vec náležite objasniť. Podľa § 87 odsek 3 písm. a) Trestného zákona prerušením trestného stíhania 16.10.2006 došlo k prerušeniu premlčacej doby, nakoľko išlo o posledný procesný úkon v rámci vyšetrovania smerujúci k trestnému stíhaniu obvinených a týmto dňom začala plynúť nová 3 ročná premlčacia doba vo vzťahu k pokračovaciemu prečinu daňového podvodu podľa § 277a odsek 1 Tr. zák. u obv. XXXXX a 10 ročná premlčacia doba vo vzťahu k pokračovaciemu zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona u obv. XXXXX a u obv. XXXXX.

Podľa § 87 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, sa doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie, do premlčacej doby nezapočítava. Pre ozrejmenie sa dá povedať, že sa plynutie premlčacej doby pozastaví, a keď prekážka odpadne, táto premlčacia doba pokračuje ďalej v svojom plynutí.

Obdobie prerušenia trestného stíhania, od 16.10.2006 (právoplatnosť uznesenia o prerušení trestného stíhania) do 14.06.2024 (vydanie uznesenia o pokračovaní v trestnom stíhaní) trvalo 18 rokov, 7 mesiacov a 28 dní.

Z teórie práva možno uviesť, že zmyslom inštitútu premlčania a jeho uzákonenia v právnom poriadku je presvedčenie zákonodarcu, že postupom času zaniká potreba trestnoprávnej reakcie štátu na protiprávne konanie, a to ako v zmysle generálnej prevencie (trestný čin sa postupne vytráca zo spoločenského podvedomia, znižujú sa až zanikajú jeho škodlivé následky), tak aj individuálnej prevencie (pokiaľ páchatel nepokračuje v trestnej činnosti, možno u neho predpokladať čiastočnú nápravu, vid' uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Tdo 46/2014 zo dňa 21.07.2015). Pozitívom inštitútu premlčania je aj motivácia orgánov činných v trestnom konaní k procesnej aktivite a efektívnemu vykonávaniu úkonov. Rôzne závažné trestné činy majú rôzne dlhú dobu premlčania, čím zákonodarca ukazuje hodnoty, na ktorých stíhaní mu záleží v takej miere, že ich stíhanie môže trvať po dlhšiu dobu.

Podľa § 87 ods. 3 písm. a) Trestného zákona sa do premlčacej doby nezapočítava doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie. Na to, aby tomu tak bolo, by okrem vznesenia obvinenia a následného vyšetrovania, ktoré bolo riadne vedené, vykonávaním všetkých dostupných dôkazov, však aj po prerušení trestného stíhania orgány činné v trestnom konaní, mali podľa § 229 odsek 1 Tr. por. vykonávať riadne úkony, smerujúce k skončeniu vyšetrovania. resp. k odpadnutiu prekážky, pre ktorú bolo trestné stíhanie prerušené (v danom prípade neprítomnosť svedka). Len v takom prípade je možné konštatovať, že prerušenie trestného stíhania nie je formálne alebo účelové (dôvody na prerušenie trestného stíhania buď vôbec neboli alebo dávno pominuli) a premlčacia doba počas trestného stíhania neplynie, resp. že došlo k jej prerušeniu úkonom smerujúcim k trestnému stíhaniu a k odpadnutiu prekážky prerušenia trestného stíhania.

V tejto súvislosti konštatujem, že Trestný zákon č. 140/1961 Zb. účinný v čase spáchania činov, pre ktoré sa vedie trestné konanie (1996 – 31.03.2000) síce na jednej strane posudzuje stíhané trestné činy prísnejšie (trestná sadzba 5 až 12 rokov) s premlčacou dobou 10 rokov, avšak na druhej strane neobsahuje ustanovenie, podľa ktorého premlčacia doba počas prerušenia trestného stíhania neplynie. Aj z tohto dôvodu bolo preto potrebné preskúmať, či po prerušení trestného stíhania boli riadne vykonávané úkony za účelom zistenia, či nepominul dôvod prerušenia trestného stíhania (§ 229 odsek 1 Trestného poriadku). Pretože ak by sa zistilo, že také úkony vykonávané neboli vôbec, resp. by boli vykonávané len formálne alebo ak by sa zistilo, že dôvod prerušenia trestného stíhania dávno pominul a napriek tomu by naďalej bolo prerušené trestné stíhanie, nebolo by možné ústavným spôsobom aprobovať spočívanie premlčacej doby počas prerušenia trestného stíhania, ale bolo by potrebné dôjsť k záveru, že premlčacia doba uplynula a trestné stíhanie je premlčané.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som dospela k záveru, že došlo k uplynutiu premlčacej doby a trestné stíhanie je premlčané.

Trestné stíhanie bolo prerušené pre neprítomnosť svedka XXXXX. Ide o osobu konateľa spoločnosti XXXXX, ktorá mala v období skutku obchodovať s XXXXX, vystatovať faktúry, príjmové a výdavkové doklady, ktoré si XXXXX zaúčtovala vo svojom účtovníctve, a následne ich podal do daňových priznaní. Na základe neuznania týchto dokladov v daňovom konaní bola Daňovým úradom Svit následne dorúbená daňovému subjektu XXXXX daň. V podstate bez výsluchu tohto svedka nebolo možné riadne skončiť vedené vyšetrovanie proti obvineným a vec náležite objasniť.

Pred prerušením trestného stíhania bol svedok predvolaný na výsluch, na ktorý sa nedostavil, jeho pobyt sa nepodarilo zistiť ani cestou príbuzných ani prostredníctvom Policajného zboru. Vypočutý bol jeho otec, ktorý uviedol, že od roku 1995 svojho syna nevidel. Následne bolo vyhlásené pátranie po svedkovi XXXXX 03.02.2006 a z tohto dôvodu bolo trestné stíhanie prerušené. Po pokračovaní v trestnom konaní, bol kontaktovaný otec svedka, ktorý opätovne uviedol, že o jeho pobyte nemá žiadne správy ani on ani nikto z príbuzných od roku 1995. Naďalej teda trvá stav, keď trestné stíhanie obvinených nie je možné náležite objasniť.

V priebehu prerušenia trestného stíhania, boli síce vykonávané úkony smerujúce k zisteniu pobytu svedka XXXXX prostredníctvom oddelenia pátrania Krajského riaditeľstva PZ, čo vyplýva zo správ vyšetrovateľa predkladaných prokurátorovi, avšak iba sporadicky a formálne. Iné úkony smerujúce k skončeniu vyšetrovania vykonávané neboli.

Prvú správu o tom, že dôvody prerušenia trestného stíhania naďalej trvajú s tým, že vykonanými previerkami v mieste bydliska menovaného, ako aj vyhláseným celoštátnym pátraním sa nepodarilo zistiť miesto pobytu svedka, vyšetrovateľ PZ podal až 11.04.2011 bez zadokumentovania týchto previerok,

v dôsledku čoho nie je možné zistiť, o aké previerky ide a kedy boli vykonané. Od prerušenia trestného stíhania 16.10.2006 po predloženie správy 11.04.2011 uplynula doba viac ako 3 roky. Na základe týchto skutočností som nútená skonštatovať, že trestné stíhanie obv. XXXXX za pokračovací prečin daňového podvodu podľa § 277a odsek 1 Tr. zák. je premlčané, nakoľko uplynula 3 ročná premlčacia doba.

Následne vyšetrovateľ PZ na základe výziev prokurátora predložil:

- dňa 14.03.2013 správu o stave konania, ku ktorej pripojil správu oddelenia pátrania OR PZ Prešov zo dňa 25.02.2013 o stave pátrania po svedkovi XXXXX. V správe je uvedené, aké úkony boli vykonané za účelom vypátrania svedka XXXXX,
- dňa 26.05.2015 správu, ktorá je obsahovo rovnaká so správou zo dňa 25.02.2013 bez toho, aby bolo zo správy zrejmé, či a ak áno kedy a aké nové úkony v rámci pátrania po svedkovi XXXXX boli vykonané od 25.02.2013,
- dňa 24.05.2016 správu o tom, že dôvody prerušenia trestného stíhania trvajú, po svedkovi bolo vyhlásené celoštátne pátranie od 03.02.2006, pričom vykonanými opatreniami sa nepodarilo zistiť jeho pobyt,
- dňa 31.07.2017 správu o tom, že dôvody prerušenia trestného stíhania trvajú, ku ktorej pripojil správu Sociálnej poisťovne zo dňa 15.06.2017 o tom, že svedok XXXXX nie je evidovaný v databáze od 31.01.1993, správu Väzenskej služby Českej republiky Generálne riaditeľstvo z 08.06.2017 a správu Ústrednej evidencie väzňov GR ZVJS zo 07.06.2017 o tom, že svedok XXXXX nie je vo výkone väzby alebo trestu a správu oddelenia pátrania OR PZ Prešov z 01.08.2017 (ktorá je obsahovo identická ako správa zo dňa 25.02.2013) a
- dňa 22.08.2018 správu o tom, že dôvody prerušenia trestného stíhania trvajú spolu so správou OR PZ Prešov o stave pátrania, podľa ktorej bolo dňa 03.02.2006 vyhlásené pátranie na území Slovenskej republiky a sú vykonávané opatrenia k zadržaniu, do súčasnej doby však osoba zadržaná nebola (bez uvedenia, kedy a aké opatrenia boli vykonané za účelom zadržania).

Preskúmaním predmetných správ som dospela k záveru, že správy zo dňa 26.05.2015, 24.05.2016, 31.07.2017 a 22.08.2018 majú iba formálny charakter bez zadokumentovania aktívnych úkonov pátrania po svedkovi XXXXX a nemožno ich považovať za úkony smerujúce k zisteniu, či dôvod prerušenia trestného stíhania pominul a tým ani za úkony smerujúce k prerušeniu trestného stíhania. Relevantná je iba správa oddelenia pátrania zo dňa 25.02.2013. Správa oddelenia pátrania zo dňa 01.08.2017 je obsahovo identická ako správa zo dňa 25.02.2013 bez uvedenia aké nové aktívne úkony alebo pátranie boli od 25.02.2013 vykonané. Lustráciu v Sociálnej poisťovni zo dňa 15.06.2017, ako aj lustrácie z 08.06.2017 a 07.06.2017 o tom, či svedok nie je vo výkone väzby alebo vo výkone trestu odňatia slobody majú taktiež iba formálny charakter, nakoľko ako vyplýva zo správ vyšetrovateľa PZ a aj zo správy oddelenia pátrania OR PZ Prešov zo dňa 25.02.2013 po svedkovi XXXXX bolo od 03.02.2006

vyhlásené pátranie v IS PATROS a tiež aj v Schengenskom priestore, pričom v prípade, ak by bol svedok kontrolovaný políciou (uvedené sa primerane vzťahuje aj na prípad dodania svedka do väzby alebo do výkonu trestu odňatia slobody, ktoré zabezpečuje Policajný zbor) bola by zaslaná tzv. lokalizácia osoby priamo na oddelenie pátrania, a to aj z cudziny cestou Interpolu alebo Sirene.

Zhrnúc uvedené možno skonštatovať, že orgánom činným v trestnom konaní sa počas takmer 19 rokov nepodarilo pobyť svedka XXXXX zistiť a vykonať ďalšie potrebné procesné úkony smerujúce k skončeniu vyšetrovania. Okrem neúspešných úkonov pred prerušením trestného stíhania smerujúcich k zisteniu pobytu svedka, po dobu prerušenia trestného stíhania neboli vykonávané ďalšie úkony, smerujúce k skončeniu vyšetrovania a od 25.02.2013 uplynula 10 ročná premlčacia doba. Pokiaľ k týmto skutočnostiam vezmeme do úvahy úmysel zákonodarcu, že po určitej dobe od spáchania skutku, z dôvodu opadnutia naliehavosti stíhania protispoločenského konania, použitím premlčania, má dôjsť k neprípustnosti ďalšieho trestného stíhania takéhoto konania, tak je potrebné rozhodnúť o tom, že aj napriek prerušeniu trestného stíhania dňa 16.10.2006 došlo k premlčaniu skutkov, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie, a to nie len pokračovacieho prečinu daňového podvodu podľa § 277a odsek 1 Tr. zák., ale aj pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 3 Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

JUDr. Zuzana Kl'ocová
prokurátorka